

Publicerad 2007-02-07 00:36 av the wall

Alla tårar han fällt efteråt.

Kommer du ihåg kära broder, allt vi fick när vi var små?

Kommer du ihåg något ibland?

Hur vi gömde oss för allt det mörka som kom när \"han den där\" var full.

Alla spyor vi torkat, alla tårar vi fällt. Alla tårar han fällt efter all stryk vi fått.

Alla de gånger vi flytt i månens sken, som en underbar äventyrsfilm med hundar med blå ögon.

En flyckt till den dimmhöjda garderoben inlindad i gröna blad. Det gick en stig till den, som slingrade sig upp mot himlen.

Där satt jag, och allt var ett med mig. Då jag inte andades luften omkring mig, på alldeles för länge.

Men jag tror du drucknade en natt på ditt hav, kanske seglade du vilse i dimman som kom. Det var så underligt utan dig, att somna och att vakna igen på samma ställe.

Och vi ser dig inte mer, vi går våran väg bort. Vi vänder inte blicken tillbaks.

Vi tänder våra ljus för oss och för allt vi blivit, av oss själva kommet.

Det är vi som minns och det är det vi delar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wall med Poeter.se id #13353 innehar upphovsrätten